

stemmelse, at Børn ikke maatte anvendes, naar Børnene vare under 14 Aar eller vare i den skolepligtige Alder. Dette er ganske sikkert bibeholdt i Folketingets Affattelse i § 9, men det staaer i Grunden der i Øjeblikket i alt Fald mere til Pynt end til egentlig Nytte, idet § 30 i Lovforslaget fastsætter 12 Aars Alderen som Grænse for den Alder, hvori det er tilladt at anvende Børn til de i § 1 nævnte Virksomheder. § 30 siger, at i de første 5 Aar er det tilladt at anvende Børn paa 12 Aar og for de næste 5 Aar, i hvilke man tænker sig, at Loven skal virke, forinden den revideres, vil man ligeledes kunne anvende Børn fra 12 Aars Alderen, for saa vidt Tilladelse dertil gives. Man kan altsaa gaa ud fra, at i de første 10 Aar vil 12 Aars Alderen blive Grænsen, og det synes jeg er et Tilbageskridt i Forhold til Regeringsforslaget. I det hele anser jeg Spørgsmaalet om Grænsen for Anvendelse af Børn i Fabrikker for et af Hovedpunkterne i Loven. Dette Spørgsmaal har stor Betydning for Børnenes Udvikling, idet det er ganske sikkert, at de Børn, der skulle beskæftiges i Fabrikker indtil deres Skoletids Begyndelse, ikke kunne møde forbedrede paa Skolen, og ikke kunne være modtagelige for de Skolekundskaber, som Skolen kan være i Stand til at bibringe dem, og disse Børn ville ganske naturlig blive satte tilbage i deres Undervisning og komme til at lide derunder hele deres Liv. Derfor tillægger jeg Spørgsmaalet om Aldersgrænsen en meget stor Betydning, og jeg kan kun beklage, at Folketinget er gaaet bort fra Regeringens Bestemmelse om de 14 Aar.

Det andet Spørgsmaal, som jeg ligeledes anser for at være et af Lovens Hovedpunkter, er det Spørgsmaal, som findes i Regeringsforslagets § 5 med Hensyn til Kvinders Beskyttelse. Disse Bestemmelser ere faldne fuldstændig ud af det Forslag, der er vedtaget i Folketinget, og jeg har, saa vidt det var mig muligt, fulgt disse Forhandlinger med stor Interesse, men det har ikke været mig muligt at finde de Motiver, Folketinget har haft til at udstemme disse Bestemmelser. Den højtærede Minister oplyste os i Gaar om, at det efter hans Mening skyldtes to Grunde, at disse Bestemmelser vare udgaaede. Den ene var den — hvad i øvrigt ogsaa Ordføreren for Udvalget i det andet Ting fremkom med ved Sagens 2den Behandling — at der mod disse Beskyttelsesforanstaltninger var vedtaget nogle Resolutioner i nogle Kvindeforeninger. Jeg kan dog ikke tro, at Folke-

tinget har taget noget Hensyn til disse Resolutioner, der kun kunne staa som et Udtryk for nogle Dameres doktrinære Opfattelse af Spørgsmaalet om Kønnenes Ligeberettigelse. De staa ikke som Udtryk for de Ønsker, der næres blandt de arbejdende Kvinder, der dog vare dem, der skulde tages Hensyn til og ikke til Resolutioner, der kun ere Udtryk for nogle Teorier, der næres af Damer, der ellers i det daglige Liv staa dette Spørgsmaal fjernt. Jeg kan derfor ikke antage, at det kan have været bestemmende for Folketinget til at udstemme disse Beskyttelsesforanstaltninger. Dernæst nævnte den højtærede Minister en anden Grund, som heller ikke forekommer mig sandsynlig. Ministeren ytrede, at der var nogle socialistiske Folketingsmænd, som havde udtalt sig om disse Bestemmelser ud fra det Synspunkt, at naar Lovgivningsmagten gik med dertil, kunde man ogsaa naa hen til at faa vedtaget lignende Beskyttelsesforanstaltninger for de voksne Mænd. Jeg kan dog ikke antage, at Folketinget skulde være saa ængsteligt over for enkelte Medlemmers Udtalelser i et saadant Spørgsmaal. Under alle Omstændigheder har man dog Bevis for, at man i et Land som Tyskland, hvor man har lignende Bestemmelser, og hvor der er et meget stort socialdemokratisk Parti, der har samme Formaal som vi her, ikke i dette Lands Folketing har nærret disse Betæneligheder uden Hensyn til, hvad de tyske Socialdemokrater mente om at kunne faa lignende Bestemmelser indførte for de voksne Mænd. I øvrigt er Spørgsmaalet om en Beskyttelse for voksne Mænds Arbejdstid ikke saa afskrækkende. Man vil ganske sikkert med Tiden komme dertil ogsaa her. Efterhaanden som Maskinteknikken udvikler sig og mere og mere gør den voksne Arbejds-kraft overflødig, vil det nok vise sig, at man maa ty til den Regulator, som ligger i at indføre Normalarbejdsdag, hvis man ikke skal løbe den Risiko at faa største Delen af Landets Arbejds-kraft til at gaa arbejdsløs om. De fleste Landes Lovgivningsmagter skulde nok blive tvungne til at gaa ind derpaa. Jeg tror derfor ikke, at Omtalen af disse Spørgsmaal i Forbindelse med denne Sag skulde være af saa afskrækkende Natur, at det skulde bestemme Folketinget til at slette nogle Beskyttelsesforanstaltninger, der, fra hvilken Side man end vil se dem, maa erkendes for fuldt ud humane og det særlig fra deres Side, som til enhver Tid erklære sig for varme Tilhængere af at ville be-